جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

یادداشت

آغاز افول راستگرایی در جهان فرصتی تاریخی برای برآمد جریانات ترقی خواه

صادق کار

در هفته های اخیر شاهد تحولات ترقی خواهانه‌ای در امریکا و چند کشور اروپایی بوده‌ایم که نوید جهانی عالانه تر را در خود دارند .

شکست ترامپیست ها در انتخابات میان دوره‌ای این کشور بواسطه نقشی که امریکا و تحولات این کشور از زمان جنگ دوم جهانی به این سو در سایر کشورهای جهان داشته و کم و بیش دارد شاید بیشترین نقش را در ارتباط با این تحولات دارد .

انتخاب ترامپ در واقع واکنشی نسبت به تحولات در حال گذار از جهان کم و بیش تک قطبی بعد از فروکش کردن گرد و غبار پس از از فروپاشی سوسیالیسم واقعا موجود و سر برآوردن چین و ظهور قدرتهای اقتصادی نوظهور بود .

ترامپیسم آمد تا در مقابل قدرت های نوظهور که قدرت و نفوذ امریکا و سلطه بدون منازعه آن را به چالش می کشیدند از موقعیت به چالش کشیده شده خود دفاع کند. اما با رفتار خود نه تنها نتوانست در این کار کامیابی قابل توجهی کسب و مدیریت کند، بلکه آن را شتاب بخشید.

اقدامات دولت ترامپ در برخورد با متحدین اروپایی امریکا، که با فشار برای افزایش سهم اعضای ناتو از بودجه این اتحادیه نظامی امنیتی شروع شد با وضع کردن تعرفه برای واردات کالاهای کشورهای اروپایی و کانادا به امریکا و همچنین تا ادعای ارضی نسبت به کانداد و گرینلند پیش رفت، ضربات سختی به اتحادهای چندین ده ساله اروپا ، امریکا و کانادا در حوزه های مختلف وارد کرد.

اختلاف بر سر سهم در اوکراین نیز این شکاف را عمیقتر کرد. نتیجتا هدف ترامپ برای مهار رقیب اصلی خود چین آنطور که انتظار می رفت متحقق نشد. رهبری سیاسی چین بسیار ماهرانه برای مدتی رویارویی با امریکا را عقب انداخت . معامله کرد، اما امتیازی بیشتر از آن که بدست آورد نداد و موفق شد از اجماع غرب علیه خودش جلوگیری کند. جنگ نافرجام تجاوزگرانه امریکا و اسرائیل علیه ایران و نتایج آن نیز هم در سطح بین المللی و هم در درون امریکا سیاستها و موقعیت ترامپیست ها را به شدت تضعیف و باعث شکاف در میان آنها شد .

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

مهمترین دست آورد امپریالیستی دولت ترامپ تجاوز و تصاحب نفت ونزولا بود که ماهیت غارتگری این جریان را افشا کرد و اقدام ی بود که بیشتر به یک شکست اخلاقی ناخوشایند می ماند تا یک موفقیت سیاسی.اکنون تقریبا اکثر متحدین سنتی امریکا احساس گذشته شان را نسبت به برادر بزرگ از دست داده اند و بدنبال تقویت استقلال خود هستند.حتی اگر ترامپیست و راستگرایان و نژاد پرستان در حزب جمهوریخواه به حاشیه رانده شوند و دمکرات ها در انتخابات ریاست جمهوری آینده پیروز شوند، قادر نخواهند شد مناسبات امریکا با متحدین سنتی اش را به قبل از دوران ترامپ برگردنداند .البته تشدید اختلافات بین امریکا و متحدین پیشین آن برای کشورهای فقیر و تحت سلطه نیزشاید بتواند فرصتی برای رهایی از زیر سلطه رژیم های فاسد و دیکتاتور تحت حمایت آنها بوجود بیاورد.

از میان عواملی که باعث افول راستگریی در امریکا شد، بیشترین نقش را نارضایتی اقتصادی و عواملی مانند تورم و گران شدن قیمت گازوئیل و بنزین و مواد غذایی ایفا کرد. در سایر کشورها نیز بیشترین علت اعتراضات گرانی و فقر است که نقش عمده‌ای دارد .

افت قدرت خرید مردم بخشا با وجود بحران در کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری نیز ربط دارد. بیشتر این کشورها به نظامیگری بیشتر روی آورده و بودجه های نظامی خود را با کسر کردن از بودجه رفاهی تامین می کنند. روی آوری این کشورها به نظامیگری در عین حال که باعث گسترش اعتراضات رفاهی شده است، نگرانی در مورد بروز جنگ جهانی را تشدید کرده است و بیم آن می رود که بحران اقتصادی در کنار تلاش برای پیدا کردن منابع تازه درآمد، به جنگ جهانی تازه منجر شود .

اظهارات علنی ترامپ مبنی بر تسلط بر نفت ونزولا و ایران که در حد حرف هم باقی نمانده است، همچنین جنگ اوکراین که بر سر گشودن دروازه امپراتوری ثروتمند روسیه بین اروپا و امریکا جریان دارد و تلاش برای مهار و محدود کردن حوزه نفوذ چین و دست اندازی به بخشی از حوزه نفوذ روسیه، قرینه هایی هستند از تلاشهایی که ممکن است جنگ جهانی از درون آن بیرون بیاید .

بهر حال ائتلافهای گذشته در حال فروپاشی و ائتلافهای تازه در حال شکلگیری هستند که نتایج آنها را کسی نمی تواند پیشبینی کند .

شکست ترامپیسم نه تنها به جریانات راست در امریکا بلکه به هم مسلکان آنها در اروپا و سایر کشورهای جهان نیز ضربه وارد کرد و مارش آنان را از پیشرفت باز می دارد. البته اعتراضات علیه راستگرایان و نژاد پرستان در امریکا و اروپا قبل از انتخابات امریکا و روشن شدن نتایج آن شروع شده‌اند، اما نمی توان انکار کرد که نتایج انتخابات امریکا به رشد جریانات دمکراتیک و عدالتخواه در جهانی که در دو دهه گذشته سال به سال در اثر تقویت و قدرت گیری جریانات راست غیر عادلانه تر و تبعیض آمیزتر شده است کمک خواهد کرد .

شروع جنبش های عدالتخواهانه در کشورهای اروپایی و پیشرفته مانند، فرانسه، اسپانیا، پرتغال، انگلستان، ایتالیا از علایم آشکار بسررسیدن صبر مردم از جهان ناعالانه کنونی است که هر سال بر ثروت اقلیت کوچک صاحبان ثروت و قدرت افزوده می شود، و شمار کسانی که فقیر و فقیرتر می شوند، میلیونها برابر

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

آنانی که ثروتمندتر می شوند، افزایش پیدامی کند. این روندی است که دهها سال است ادامه پیدا کرده است .

نارضایتی از فقر و تبعیض و بی عدالتی البته یک پدیده جهانی است و اگر در کشورهای غربی شاهد رشد جنبش های اعتراضی هستیم به این معنی نیست که در کشورهای در حال توسعه وضعیت بهتر است، خیر در تمام کشورهای جهان اعتراض و نارضایتی وجود دارد و خواست اصلی عدالت و آزادی است. اما به دلیل اینکه در کشوری پیشرفته اعتراضات و دست آوردها ی آنها بواسطه وجود دمکراسی و آزاد فعالیت اتحادیه و احزاب مترقی بیشتر است. بهمین جهت فعلا سرمایه داران حاکم بر این کشورها مانند رژیم های دیکتاتوری هم چون جمهوری اسلامی دست شان باز نیست که معترضان را به گلوله ببندند و اعدام نمایند یا زندانها را از ناراضیان پر کنند. برخورد جمهوری اسلامی با طبقه کارگر نیک که بنگریم به مراتب استثمارگرانه تر و بدتر از کشورهای امپریالیستی است. در این کشورها نیز گرچه مناسبات ناعادلانه و استثمارگرانه است، حداقل کارگر می تواند برای دفاع از حقوق خود اتحادیه و حزب تشکیل دهد و حق اعتصاب داشته باشد و اعتراضاتی مشابه آنچه در این روزها در اسپانیا، فرانسه و آلمان و ایتالیا می بینیم برگزار کنند. در ایران اما کارگر و معلم و پرستار را بخاطر شرکت در یک اعتراض حق خواهانه گاها تا ده سال به زندان می اندازند.

بهر حال پدیده راستگرایی در جهان هم بواسطه امتحان بدی که در عمل پس داده و هم بخاطر شکست سیاستها و ایده هایش که به فقر، بی عدالتی جنگ و خشونت و تبعیض در جهان دامن زده رو به افول نهاده است و این فرصتی است برای جریانات ترقی خواه جهت ساختن جهانی دمکراتیکتر و عادلانه تر .

جریانات راست در ایران چه آنهایی که قدرت دولتی را در انحصار خود دارند، و چه جریاناتی که خود را اپزسیون می نامند با تمام اختلافات ظاهری شان بخشی از جریان راست جهانی هستند که اشتراکات و اهداف مشابه‌ای با هم دارند. بخش مهمی از پیشروی جریانات راست هم در ایران و هم در سایر کشورها مدیون رسانه ها و تبلیغات چی های ورزیده‌ای است که صاحبان واقعی قدرت و ثروت در اختیار دارند، آنها بدون کمک چنین رسانه های قادر نیستند مردم را فریب دهند و اهداف استعماری و استثماری خودشان را پیش ببرنند. باید امیدوار بود که افول جهانی راستگرایی به پیشرفت واقعی نیروهای ترقیخواه در کشور ما هم برای برخورداری از رفاه و آزادی مساعدت کند و به سیطره حکومتی که با وعده آوردن بهشت به قدرت رسید، اما مانند همه ی راستگرایان در جهان جهنم کنونی را به ارمغان آورد پایان دهد و تجربه‌ای بشود برای مردم که وعده‌های این چنینی را هرگز از هیچ جریانی نپذیرند، بخصوص از آنانی که ترامپ و ناتانیاهو را الگوی خود قرار داده‌اند

متحد و متشکل علیه بیکاری و فقر مبارزه باید کرد!

همه با هم برای پایان دادن به جنگ، برقراری صلح، رفاه و آزادی متحدانه مبارزه کنیم!

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

.بی ثباتان- بخش شانزدهم

عکسی از تظاهرات اول ماه می در تهران، که سایت "دموکراسی باز" (Open Democracy) آن را به عنوان "تصویری از پریکاریای

گای استندینگ

ذهنیت پریکاریازده - ادامه

این موضوع ممکن است اغراق آمیز به نظر برسد. اما انکار این واقعیت که تغییراتی در وضعیت ذهنی، عاطفی و رفتاری انسانها در حال وقوع اند و این تغییرات با گسترش بی‌ثبات‌کارسازی)پریکاریزاسیون Precariatisation)همخوانی دارد، روز به روز دشوارتر می‌شود. ذهن اهل مطالعه و تفکر، با احترام به ظرفیت تأمل ناشی از "ملال"، از زمان متوقف شده، از اندیشیدن و تعمق و از پیوند نظاممند گذشته، حال و آینده ای که در ذهن تصور می‌شود، در معرض تهدید هجوم مداوم محرکهای الکترونیکی است که موجهای ناگهانی آدرنالین را برمی انگیزند.

توانایی تمرکز باید آموخته شود. ابداً منتفی نیست که این توانائی از دست برود یا دچار اختلال شود. برخی زیست شناسان تکاملی مدعی اند که ابزارهای الکترونیکی انسان را به وضعیت ابتدایی خود بازمی گردانند؛ وضعیتی که در آن انسان به گونه ای برنامه ریزی شده بود که به نشانه های خطر و فرصت، به صورت غریزی و سریع واکنش نشان می‌داد. در این دیدگاه، ذهن پژوهشگر و اهل دانش در واقع یک انحراف استثنایی در مسیر تاریخ به شمار می‌رود. این تفسیر از بازگشت زیستی به وضعیت پیشین، بی تردید نومیدکننده است و پیامدهای تکاملی عظیمی در پی دارد.

محیط الکترونیکی امکان انجام همزمان چند کار را فراهم می‌کند و این توانائی را تشویق می‌کند؛ ویژگی ای از "جامعه ثالث"، که بعدا به آن خواهیم پرداخت. پژوهشها نشان داده اند افرادی که از روی عادت، تمایل یا ضرورت، به انجام همزمان طیف گسترده ای از کارها می‌پردازند، انرژی خود را پراکنده می‌کنند و در انجام هر کار مشخصی، در مقایسه با کسانی که بسیار کمتر به این شیوه عمل می‌کنند، بهره وری پایینتری دارند. کسانی که عادت به انجام همزمان چند کار دارند، از نامزدهای اصلی پیوستن به پریکاریا به شمار می‌روند؛ زیرا در تمرکز کردن با دشواری بیشتری روبرو اند و سخت تر می‌توانند اطلاعات نامربوط یا آنچه را که موجب حواس پرتی می‌شود، کنار بگذارند. این افراد که قادر به کنترل نحوه استفاده از زمان خود نیستند، دچار استرس می‌شوند؛ استرسی که توانایی حفظ ذهنی رشدگرا را فرسوده می‌کند؛ یعنی همان ظرفیت یادگیری تأملی که با دورنمایی بلندمدت همراه است.

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

خلاصه آن که، پریکاریا از اضافه بار اطلاعاتی رنج می‌برد، بی آن که از سبک زندگی ای برخوردار باشد که به او امکان کنترل و توانایی تشخیص اطلاعات مفید از اطلاعات بیفایده را بدهد. بعدا خواهیم دید که یک دولت نئولیبرال چگونه با این وضعیت برخورد می‌کند.

خشم، بی هنجاری، اضطراب و بیگانگی

پریکاریا چهار وضعیت را تجربه می‌کند که با 4 واژه انگلیسی آغازشونده با حرف Aمشخص می‌شوند: خشم (Anger)، بی هنجاری (Anomie)، اضطراب (Anxiety)و بیگانگی . (Alienation)خشم از سرخوردگی ناشی از مسدود به نظر رسیدن مسیرهای پیشرفت به سوی یک زندگی معنادار و نیز از احساس محرومیت نسبی سرچشمه می‌گیرد. برخی ممکن است این احساس را حسادت بنامند، اما قرار گرفتن در میان مظاهر موفقیت مادی و فرهنگ سلبریتیها و بمباران مداوم با این مظاهر، ناگزیر کینه و رنجشی عمیق برمی انگیزد. پریکاریا نه فقط از این بابت احساس سرخوردگی می‌کند که چشم انداز یک عمر اشتغال در مشاغل انعطاف پذیر و تمام ناامنیهای همراه با آنها پیش روی اوست، بلکه از این بابت نیز که این مشاغل به شکلگیری روابط مبتنی بر اعتماد، در چارچوب ساختارها یا شبکه های معنادار، کمکی نمی کنند. پریکاریا همچنین هیچ نردبان ترقی ای در اختیار ندارد که بتواند از آن بالا برود. در نتیجه این وضعیت، افراد میان خوداستثماری هرچه بیشتر و کناره گیری از مشارکت اجتماعی معلق می‌مانند.

نمونه ای که روزنامه آبزرور به آن اشاره کرده است، نمونهٔ خوبی است: زنی 24 ساله که مددکار اجتماعی است، سالانه 28هزار پوند درآمد دارد و ظاهراً هفته ای 37.5 ساعت کار می‌کند. با این حال او ناچار است "شبهای متعددی را تا دیرهنگام" به کار اختصاص دهد، زیرا امکان مراجعه به برخی خانواده ها در طول روز وجود ندارد. همچنین زمان زیادی را به تنهایی کار می‌کند و بخش بیشتری از کارهایش را در خانه انجام می‌دهد. او به روزنامه گفت" :بزرگترین عامل سرخوردگی من این است که مدتهاست به من گفته اند توانایی ارتقا به سطح بعدی را دارم و وظایفی فراتر از شرح وظایف شغلی ام را به عهده گرفته ام، اما هیچ گونه قدردانی یا تصدیقی در کار نیست. فقط باید منتظر بمانم تا پستی خالی شود. فکر می‌کنم این وضعیت برای افراد زیادی پیش می‌آید. از میان اعضای گروهی که کارم را با آنها شروع کردم، فقط من به عنوان مددکار اجتماعی باقی مانده ام. بسیاری از آنها به دلیل مشکلات مربوط به حمایت شغلی و فرصتهای پیشرفت، کار را ترک کرده اند. ما کاری دشوار و همراه با مسئولیت سنگین انجام می‌دهیم و اگر زحمت مان به رسمیت شناخته می‌شد، شاید مدت بیشتری در این شغل باقی می‌ماندیم

از مبارزه کارگران پیمانی برای لغو کار پیمانی و برچیدن قراردادهای موقت حمایت کنیم!

بیمه و حقوق هنگام بیکاری برای همه ی کارگران!

جُنگ کارگری

گروه کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

تبارشناسی تاریخی مبارزات و سازمان‌یابی نیروی کار در ایران دهه ۱۳۴۰ شمسی

بهروز فدایی

از «انقلاب سفید» و گسترش طبقه کارگر تا شکل‌گیری نسل جدید مبارزات کارگری

قانون سهیم کردن کارگران در سود؛ پاسخ دولت به مسئله کارگری

یکی از مهم‌ترین سیاست‌های حکومت در ابتدای دهه ۴۰، سهیم کردن کارگران در منافع کارگاه‌های صنعتی و تولیدی بود.

در دی ۱۳۴۱ قانونی تصویب شد که کارفرمایان برخی کارگاه‌ها را موظف می‌کردند بر اساس افزایش تولید، صرفه‌جویی، کاهش ضایعات یا سهمی از سود خالص، مزایایی به کارگران بدهند و در قالب پیمان دسته‌جمعی این موضوع را تنظیم کنند.

این سیاست چند هدف داشت:

افزایش درآمد کارگران؛

افزایش بهره‌وری؛

ایجاد رابطه نزدیک‌تر میان کارگر و کارفرما؛

کاهش تعارض طبقاتی؛

جلوگیری از گرایش کارگران به سیاست‌های رادیکال.

در واقع، حکومت تلاش کرد یک قرارداد جدید اجتماعی بسازد:

کارگر در سود تولید سهیم شود، اما در مالکیت و قدرت سیاسی سهم مستقلی نداشته باشد

این سیاست بعدها به یکی از ابزارهای اصلی تبلیغاتی حکومت تبدیل شد.

جُنگ کارگری

گروه کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

» .کارگر سهامدار»؛ جایگزین «کارگر سازمان‌یافته»؟

طرح سهیم کردن کارگران در سود، از نظر تاریخی بسیار قابل توجه است.

حکومت به جای پذیرش اینکه کارگر بتواند از طریق سازمان مستقل قدرت چانه‌زنی ایجاد کند، تلاش کرد منافع کارگر را با موفقیت بنگاه اقتصادی پیوند بزند.

منطق چنین سیاستی این بود:

اگر کارگر از سود کارخانه بهره ببرد، باید انگیزه بیشتری برای افزایش تولید داشته باشد و تضاد او با کارفرما کاهش یابد.

اما از دید جنبش کارگری، یک مسئله همچنان باقی بود:

سهم از سود، جایگزین حق تشکل مستقل نیست

کارگری که سهمی از سود می‌گیرد، هنوز ممکن است:

دستمزد ناکافی داشته باشد،

شرایط کاری نامناسب داشته باشد،

امنیت شغلی نداشته باشد،

در برابر اخراج آسیب‌پذیر باشد،

یا نتواند نماینده مستقل انتخاب کند.

بنابراین سیاست «سهیم کردن کارگران» را باید هم به عنوان یک دستاورد مادی و هم به عنوان بخشی از سیاست کنترل اجتماعی دولت بررسی کرد.

بیمه‌های اجتماعی؛ گسترش حقوق اجتماعی کارگران

یکی دیگر از تحولات مهم این دوره، توسعه نظام بیمه اجتماعی بود.

قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران در سال ۱۳۳۹ تصویب شده بود و در دهه ۴۰ توسعه و اصلاح شد.

این نظام مواردی مانند:

حوادث ناشی از کار،

بیماری‌های حرفه‌ای،

حمایت‌های اجتماعی،

و برخی مزایای بیمه‌ای

را پوشش می‌داد. در سال ۱۳۴۷ نیز قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران اصلاح و دامنه و ساختار آن تقویت شد.

این یکی از تفاوت‌های مهم دهه ۴۰ با دهه‌های پیشین است.

دولت پهلوی تلاش می‌کرد دولت را از یک دولت صرفاً سرکوبگر به دولتی تبدیل کند که خود را متولی رفاه اجتماعی و تنظیم رابطه کار و سرمایه نیز معرفی کند.

این سیاست بعدها در ایجاد مشروعیت برای نظام سیاسی اهمیت زیادی پیدا کرد.

.نمایندگان کارگاه؛ سازمان‌یابی در کوچک‌ترین واحد

یکی از مهم‌ترین عرصه‌های سازمان‌یابی در دهه ۴۰، سطح خود کارگاه بود.

آیین‌نامه سال ۱۳۴۷ برای انتخاب نمایندگان کارگران در شورای کارگاه و هیئت حل اختلاف، سازوکار مشخصی پیش‌بینی کرد.

بر اساس این آیین‌نامه، کارگران واجد شرایط حق رأی داشتند و برای نامزدی نیز شرایطی مانند سابقه کار در همان کارگاه، حداقل سن، سواد و حمایت کتبی حداقل ۱۰ درصد کارگران تعیین شده بود.

این ساختار را باید جدی گرفت.

زیرا نشان می‌دهد که حکومت، حتی در فضای سیاسی بسته، به اهمیت نمایندگی کارگران در محل کار پی برده بود.

اما این نمایندگی، نمایندگی در چارچوب حقوقی دولت بود، نه الزاماً نمایندگی مستقل طبق تعریف جنبش کارگری.

با این حال، همین ساختار بعدها می‌توانست به عرصه‌ای برای تجربه عملی کارگران در زمینه:

انتخاب نماینده، مذاکره، طرح شکایت، قرارداد جمعی و حل اختلاف تبدیل شود.

صنعت نفت؛ مبارزه‌ای که خاموش نشد

یکی از مهم‌ترین اشتباهات درباره دهه ۴۰ این است که تصور کنیم پس از کودتای ۲۸ مرداد، کارگران نفت کاملاً منفعل شدند.

پژوهش مارال جعفری این تصویر را به چالش می‌کشد.

او نشان می‌دهد که کارگران نفت در دهه ۱۹۶۰ همچنان انواع کنش جمعی را انجام می‌دادند؛ از اعتراض و شکایت تا اقدام‌های جمعی در محیط کار. در شرایطی که سرکوب سیاسی و کنترل سازمانی شدید بود، کارگران روش‌های جدیدی برای بیان مطالبات پیدا کردند.

این کنش‌ها لزوماً همیشه به شکل اعتصاب سراسری نبودند.

گاهی کارگران از ابزارهای محدودتر استفاده می‌کردند:

مراجعه جمعی به مدیریت؛ شکایت؛ اعتراض به دستمزد؛ اعتراض به شرایط کار؛ کاهش همکاری توقف‌های محدود؛ طرح خواسته‌های مشترک؛ استفاده از سازوکارهای رسمی قانون کار .این تغییر بسیار مهم است.

وقتی اعتصاب بزرگ ممکن نیست، مبارزه ناپدید نمی‌شود؛ به اشکال کوچک‌تر منتقل می‌شود

استفاده کارگران از زبان رسمی حکومت

یکی از نکات جالب پژوهش‌های جدید درباره کارگران نفت در دهه ۴۰ این است که کارگران گاهی از گفتمان رسمی خود حکومت علیه ساختار قدرت استفاده می‌کردند.

حکومت از مفاهیمی مانند :عدالت اجتماعی، رفاه کارگر، مشارکت، افزایش تولید، سهیم کردن کارگران، در سود کارخانه، مدرن‌سازی و حقوق اجتماعی صحبت می‌کرد.

کارگران نیز می‌توانستند همین ادبیات را به کار گیرند و بگویند: اگر حکومت واقعاً مدافع رفاه کارگران است، پس باید:

دستمزد افزایش یابد، شرایط کار اصلاح شود، وعده‌های رفاهی اجرا شود و نمایندگان کارگران شنیده شوند.

جعفری نشان می‌دهد که فضای سیاسی دهه ۱۹۶۰ و برنامه اصلاحات متمرکز حکومت، در کنار سرکوب، تاکتیک‌های جدیدی را به مجموعه روش‌های کنش کارگری افزود.

این یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های مبارزه کارگری دهه ۴۰ است.

کارگران و افزایش تولید؛ تناقض اصلی اقتصاد توسعه‌ای

حکومت پهلوی در دهه ۴۰ از کارگران انتظار داشت که موتور توسعه صنعتی باشند.

اما افزایش تولید الزاماً به معنای افزایش متناسب قدرت اقتصادی کارگران نبود.

در بسیاری از صنایع، افزایش بهره‌وری و تولید با فشار بیشتر بر نیروی کار همراه بود.

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

در نتیجه، یک تضاد شکل گرفت:

دولت می‌گفت کارگر باید تولید را افزایش دهد تا کشور صنعتی شود؛ کارگر می‌پرسید سهم من از این رشد چیست؟

این سؤال به‌تدریج اهمیت بیشتری پیدا کرد.

به‌ویژه هنگامی که رشد اقتصادی و سرمایه‌گذاری صنعتی افزایش یافت، مقایسه میان:

سود بنگاه، درآمد مدیران، سطح زندگی کارگران، هزینه مسکن و دستمزد واقعی به یکی از زمینه‌های اعتراض تبدیل شد.

بهروز فدائی : دوم نوامبر2026

بخشی از اطلاعات این مطلب از هوش مصنوعی بهره گرفته است

از مبارزه تبعیض ستیزانه زنان برای آزادی و برابری با مردان و برقراری عدالت حمایت و برای تحقق آن مبارزه کنیم!

تلاش حکومت برای کاهش حقوق بازنشستگی را محکوم و از مبارزه بازنشستگان برای افزایش حقوق حمایت کنیم!

افزایش دستمزد همچنان در راس مطالبات روز است

صادق

مبارزه سختی که برای افزایش واقعی دستمزد همیشه در جمهوری اسلامی میان کارگران و مزدو حقوق بگیران جریان داشته است، در ماه های اخیر به دلیل افزایش بیسابقه تورم و هزینه های زندگی و وخیمتر

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

شدن همه روزه وضعیت معیشتی مزد بگیران ابعاد گسترده‌تری پیدا کرده است و مسئله افزایش واقعی دستمزدها را در راس مطالبات کارگران و سایر مزد و حقوق بگیران قرار داده است.

در همین ارتباط تعدادی از تشکلهای مستقل بدنبال اظهارات عارف معاون اول پزشکیان مبنی بر اینکه افزایش دستمزدها باعث بالارفتن تورم می شود و گویا دولت و سازمانهای کارفرمایی حامی آن به همین دلیل است که با افزایش دستمزدها مخالف هستند، با انتشار بیانیه مشترکی ضمن رد دلایل عارف بر خواست افزایش دستمزدها همچنان تاکید کرده‌اند .

نزدیک به ١٤ هزار کارگر شاغل و بازنشسته نیز با امضای تومار مشترکی خواستار افزایش دستمزدها و حقوق های بازنشستگی بر اساس تورم و هزینه سبد معیشت و توافقی که در جلسه اسفند گذشته شورای عالی کار انجام گرفته شده‌اند. در این میان عده‌ای نیز با پیش کشیدن وعده افزایش ۳۵ درصدی دولت برای سال آینده بحث افزایش دستمزد نیمه دوم سالجاری را به حاشیه ببرند .

اعتراضات متعدد دیگری برای افزایش دستمزد، از سوی شاغلین و بازنشستگان مدتهاست که بطور هفتگی جریان دارد .

در همین حال دولت نه تنها حاضر به دادن پاسخ درخور به این همه درخواست افزایش دستمزد نیست بلکه عملا برای کاهش دستمزدها مشغول برنامه ریزی و فریبکاری است .

فاطمه مهاجرانی سخن گوی دولت اخیرا منکر دادن قول افزایش دستمزد در سخنرانی صریح پزشکیان با وجود فیلم آن سخنرانی و همچنین توافق افزایش دستمزد در نیمه دوم سال در صورت جلسه شورای عالی کار شد .

از سوی دیگر مشخص شد که در برنامه بودجه سال ٢٠٦ دولت با وجود تورم ۸۸ درصدی که همچنان مطابق داده های رسمی در مسیر افزایش قرار دارد، می خواهد ۳۵ درصد دستمزدها را اسما آنهم به صورت پلکانی افزایش یا در واقع ۵۰ درصد کمتر از نرخ تورم کنونی کاهش دهد .

این رویه البته تازگی ندارد، سالهاست که دولت البته با همراهی مجلس و سایر دستگاه های قدرت به جای افزایش قدرت خرید هر بار با حیله جدیدی قدرت خرید مزد و حقوق بگیران را کاهش می دهد. نتیجه‌اش هم وضعیت معیشتی و فقر عمومی کنونی است. بنا بر این بر خلاف تلاشهایی که می شود تا پدیده کاهش قدرت خرید و کاهش دستمزد را صرفا مختص زمان جنگ جلوه دهد و آن را توجیه کند این یک سیاست همیشگی چند ده ساله است که سال به سال هم بدتر شده است .

ادعای عارف در مورد این که گویا افزایش دستمزدها باعث تورم می شود هم با اظهارات کارشناسان مستقل از دولت و اربابان آن در اتاق بازرگانی ناسازگار است و هم با تجربه عملی پدیده رشد تورم. کما اینکه تورم کنونی در شرایطی بوجود آمده است که همواره میزان افزایش دستمزدها و بویژه در آغاز سال جاری کمتر از

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

نرخ تورم بوده است. با این اوصاف مشخص می شود که دستمزد نقشی در تورم سنگین کنونی نداشته است و عوامل دیگری در این ارتباط نقش آفرین بوده‌اند.

دولت و خود کارفرمایان بزرگ رانتی در حالی به بهانه تورم از افزایش دستمزدهایی که بنا به داده های مستقل کفاف بیشتر از ده روز هزینه های زندگی را نمی دهد، طفره می روند و بیشرمانه برای کاهش دستمزدها و قدرت خرید در سال آینده نقشه می کشند، که خودشان بدون وقفه قیمت کالا ها و خدمات شان را که نقش غیر قابل کتمانی در افزایش تورم دارند بالا می برند، یارانه دارو و مواد غذایی را که می تواند به تثبیت قیمت کالاهای اساسی کمک کند، حذف می کنند، و از فضا و شرایط جنگی آشکار و پنهان برای مصادره اموال عمومی به نفع وابستگان به حکومت نهایت سواستفاده را می برند .

تجربه اعتراضات برای افزایش دستمزد و بهبود معیشت نشان می دهد که سطح کنونی مبارزات، پراکندگی آنها برای وادار کردن حکومت و کارفرمایان بزرگ به تمکین از این خواست به حق کافی نیست. به همین جهت است که دولت حتی بر خلاف قوانین موجود قصد دارد بازهم سطح دستمزدها را نسبت

به نرخ رسمی تورم کاهش دهد .

تکرار راه و روشهای مبارزاتی تا کنونی اگر چه از ناگریزی شرایط استبدادی و جلوگیری حکومت از فعالیت اتحادیه های کارگری است، اما برای رها شدن از این دور تسلسل باطل، باید بدنبال روشهای کارآمد تازه‌ای و مقدم بر همه سازماندهی کمیته های اعتصاب و همبستگی بود .

اگر دولت های فرانسه واسپانیا این روزها در مقابل اعتراضات کارگران و مردم مجبور به عقب نشینی می شوند، دو دلیل عمده بیشتر ندارد، سازمانیافتگی طبقه کارگر و زحمتکش و وجود دمکراسی در این دو کشور است. متاسفانه ما در ایران هیچکدام از این دو را نداریم و تا آنها را بدست نیاوریم وضعمان سال به سال بدتر خواهد شد. دمکراسی و حقوق اتحادیه‌ای را هیچ کس در هیچ کشوری به غیر از خود مردم و کارگران به آنها هدیه نکرده است، آنها آن را خود با مبارزه بدست آورده‌اند. پایه های اتحادیه های کارگری اسپانیا در زمان دیکتاتوری فاشستی فرانکو توسط کارگران گذاشته شد. مردم کشور ما هم می توانند و ناگریز هستند که آن را با مبارزه بدست آورند. اما شرط اولش آن است که اول متحد بشوند و به این فکر برسند که برای تحقق دمکراسی وسایر مطالبات شان روی هیچ دیکتاتور داخلی و قدرت خارجی حساب باز نکنند!

آخرین جزئیات از حادثه واژگونی اتوبوس کارگران شرکت نفتی NGL دهلران/ ۱۲ کارگر کشته شدند +اسامی

بر اثر واژگونی یک دستگاه اتوبوس حامل کارگران شرکت نفتی NGL دهلران در استان ایلام، تا کنون ۱۲ نفر از کارکنان جان خود را از دست داده و هجده نفر دیگر نیز مصدوم شده‌اند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، حوالی ساعت ۱۹ شب گذشته، اتوبوس حامل کارکنان پالایشگاه گاز (NGL) دهلران که در مسیر بازگشت از محل کار به منازل خود بودند، در محور جاده ای دشت‌عباس به مورموری دچار حادثه واژگونی شد.

یک منبع کارگری در شرکت پترو پالایش دهلران در این زمینه به ایلنا گفت: در پی این رخداد، تا صبح یکشنبه (۲۴ آبان ماه)، شمار جان‌باختگان این حادثه به ۱۲ نفر افزایش یافت و ۱۶ مصدوم نیز در بیمارستان و مراکز درمانی بستری هستند .

وی افزود: این اتوبوس در مجموع سی سرنشین شامل 29 مسافر و یک راننده داشت که در حال عزیمت به منازل خودبودند. تمامی سرنشینان این اتوبوس از کارگران شرکت پیمانکاری «اویکو» شاغل در پترو پالایش دهلران بودند که در بخش‌های مختلف اعم از پشتیبانی، بهره‌برداری، آزمایشگاه و سایر قسمت‌ها مشغول به کار هستند .

این منبع در ادامه تصریح کرد: از میان مصدومان، ۱۰ نفر در بیمارستان بزرگ دزفول، ۵ نفر در مراکز درمانی آبدانان و یک نفر در ایلام بستری شده‌اند و مراحل نخست درمانی آنان انجام شده است.

وی با اشاره به احتمال افزایش شمار جان‌باختگان تاکید کرد: با توجه به شدت آسیب‌های وارد شده به شماری از مصدومان، احتمال افزایش تعداد کشته‌ها همچنان وجود دارد .

بر اساس گزارش‌های رسیده، اسامی کارگران فوت شده به شرح زیر است :

۱ .امین محمدولی

۲ .محمدرضا محمدی

۳ .سعید غلامی

۴ .لطف‌الله مرادی

۵ .روح‌الله علیجانی

۶ .فریبرز هادی‌زاده

۷ .سجاد نصراللهی

۸ .بهرام طهماسبی

۹ .محمد رحیمی

۱۰ .موسی رحیمی

۱۱ .احمد تقی‌زاده

۱۲ .ایوب حسنوند

اسامی مصدومان و بیمارستان‌های محل بستری:

بیمارستان رسول اکرم آبدانان:

۱ .توکل خستوانه

۲ .مهدی کریم‌زاده

۳ .مهدی نظرزاده

۴ .امید حاجی زاده

۵ .محمد پورساعدی

بیمارستان گنجویان دزفول:

۶ .سامان همتی

۷ .اسماعیل محتشمیان

۸ .عیسی کرمی

۹ .کامران نوروزی

۱۰ .نعیم محمدولی) بستری در(ICU

۱۱ .مهدی دردانه

۱۲ .احسان دانیالی

۱۳ .مراد اکبری‌زاد

۱۴ .نورمحمد صفار

۱۵ .علی دنیالی

۱۶ .آرش بابایی

۱۷ .حسین محمدی ارشد

۱۸ .مجید فیلی (بستری در ICU

۷سال و ۶ ماه و یک روز حبس تعزیری برای یک عضو دیگر تشکل صنفی معلمان خوزستان.

بیدادگاه شعبه اول دادگاه انقلاب اهواز سیامک صادقی چهرازی، فعال صنفی معلمان و عضو هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان خوزستان، را پس از تعدیل مجازات قبلی به ۷سال و ۶ ماه و یک روز حبس تعزیری قابل تجدید نظر محکوم کرد.

سه عضو کانون صنفی معلمان بوشهر به حبس و انفصال دائم از خدمات دولتی محکوم شدند

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران از صدور احکام حبس و مجازات‌های تکمیلی برای سه تن از اعضای هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان استان بوشهر خبر داده است.

به گزارش این شورا، رضا امانی‌فر، اصغر حاجب و رقیه تراب‌پور به اتهام «همکاری در انجام فعالیت‌های سیاسی، فرهنگی و تبلیغی برخلاف امنیت ملی» محاکمه و محکوم شده‌اند.

جزئیات احکام صادره که از سوی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان اعلام شده، به شرح زیر است:

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

🔷رضا امانی‌فر، بازرس شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران و عضو هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر، به ۱۰ سال و یک روز حبس تعزیری (با احتساب ایام بازداشت قبلی) محکوم شده است .

اصغر حاجب، عضو هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر، به ۲ سال حبس تعزیری (با احتساب ایام بازداشت قبلی) محکوم شده است.

رقیه تراب‌پور، عضو هیئت‌مدیره این کانون، به ۶ ماه حبس تعزیری محکوم شده است.

علاوه بر مجازات حبس، دادگاه هر سه نفر را به «انفصال دائم از خدمات دولتی و عمومی» و «ضبط وسایل الکترونیکی» محکوم کرده است.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان در بیانیه خود با محکوم کردن این احکام، نوشته است که فعالیت‌های این افراد در چارچوب مطالبات صنفی و پیگیری حقوق معلمان بوده و دادگاه میان فعالیت‌های صنفی و اقدامات امنیتی تفکیکی قائل نشده است. این شورا هدف از صدور این آرا را محدود کردن فعالیت‌های مستقل صنفی عنوان کرده و خواستار تبرئه این سه معلم شده است.

این تشکل صنفی همچنین نسبت به وضعیت جسمانی رضا امانی‌فر ابراز نگرانی کرده و گفته است که او از بیماری شدید رنج می‌برد و ادامه حبس و محرومیت از مراقبت‌های درمانی می‌تواند به از دست رفتن کلیه‌هایش منجر شود. این شورا خواستار آزادی فوری آقای امانی‌فر شده و مقامات حکومتی را مسئول پیامدهای احتمالی وضعیت جسمانی او دانسته است .

هشدار سازمان جهانی کار دربارهٔ پیامدهای بحران خاورمیانه:

دوسوم کارگران خاورمیانه غیررسمی‌اند/ آوار هزینه‌های جنگ بر دوش کارگران

سازمان جهانی کار هشدار داد؛ تغییر ساختار انرژی در آسیا و اقیانوسیه می‌تواند فرصت‌های شغلی تازه‌ای ایجاد کند، اما بدون حمایت اجتماعی و تضمین حقوق نیروی کار، خطر بیکاری و ناامنی شغلی افزایش می‌یابد.

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

سازمان جهانی کار تأکید می‌کند افزایش تعداد مشاغل نباید تنها معیار موفقیت گذار انرژی باشد؛ بلکه میزان دستمزد، شرایط کار، ایمنی و بهداشت شغلی، پوشش تأمین اجتماعی و رعایت حقوق کارگران نیز باید در کانون سیاست‌گذاری قرار بگیرد.

یکشنبه‌ها در شوش؛ فقر فریاد می‌زند، درمان همچنان بی‌پاسخ است!

یکشنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۵

بازنشستگان تأمین اجتماعی شوش بار دیگر به میدان آمدند تا صدای اعتراض میلیون‌ها بازنشسته‌ای باشند که زیر بار گرانی، مستمری‌های ناکافی و هزینه‌های سرسام‌آور درمان کمر خم کرده‌اند.

این تجمع، تکرار یک مطالبه ساده اما فراموش‌شده است: معیشت حق ماست، درمان حق ماست!

۳۰ سال حق بیمه پرداخت کردیم؛ قرار نبود در دوران بازنشستگی برای نان و دارو دست‌به‌گریبان شویم.

؛ یکشنبه‌ها ادامه دارد، چون زخم معیشت و درمان،کارگران، بازنشستگان، هنوز التیام نیافته است. تا رسیدن به تمامی مطالبات خود در کف خیابان میمانیم

نشست اعتراضی بازنشستگان مخابرات آذربایجان شرقی در اعتراض به سردمداران مخابرات یعنی؛ ستاداجرایی فرمان امام و تعاونی سپاه. از سال ۱۴۰۰ با وجود توافقنامه رفاهی شرکت مخابرات و عدم اجرای آئین‌نامه ۲۴/۸۹ و همچنین وضعیت نابه‌سامان بیمه‌ی تکمیلی و افزایش خودسرانه‌ی حق‌السهم بیمه‌ی بازنشستگان درارتباط با بیمه تکمیلی اعتراض دارند.

جُنگ کارگری

گروه کار کارگری
حزب چپ ایران

جمعه ۲۲آبان ۱۴۰۵، برابر ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ | شماره ۴۱۰ | Iranian Workers Analects – No:410

طبق گزارش رسیده به کولبرنیوز از دیروز شنبه بیست‌وششم آبان‌ماه ۱۴۰۳،ده ها کولبر در نوارمرزی نوسود در کمین نیروهای نظامی رژیم قرار گرفته‌اند. طبق این گزارش این کولبران بیش از ۲۴ ساعت است که به آب و غذا دسترسی ندارند

متحد و متشکل علیه سیاستهای ریاضت کشانه حکومت مبارزه باید کرد!

از مبارزه کارگران شاغل و بازنشسته برای افزایش دستمزد و حقوق بازنشستگی حمایت کنیم!

مبارزه برای آزادی زندانیان مدنی و سیاسی و لغو قانون اعدام را تشدید کنیم!

*برای تماس با نشریه "جُنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

*"جُنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران را می توانید در آدرس زیر ببینید:
https://bepish.org/taxonomyterm/457